

Рамкова конвенція ВООЗ
із боротьби проти тютюну
(укр)

Статус Конвенції див. ([897 002](#))

{ Конвенцію ратифіковано Законом N 3534-IV
([3534-15](#)) від 15.03.2006 }

Офіційний переклад

Преамбула

Сторони цієї Конвенції,

сповнені рішучості приділяти пріоритетну увагу своєму праву на захист здоров'я людей,

визнаючи, що поширення тютюнової епідемії є глобальною проблемою, яка має серйозні наслідки для здоров'я людей і яка вимагає якнайширшого міжнародного співробітництва та участі всіх країн в ефективних, належних і всебічних міжнародних діях у відповідь,

відображуючи стурбованість міжнародної спільноти з приводу руйнівних наслідків для здоров'я людей, а також соціальних, економічних і екологічних наслідків у всьому світі, пов'язаних із вживанням тютюну й впливом тютюнового диму,

виявляючи серйозне занепокоєння з приводу збільшення в усьому світі споживання й виробництва сигарет та інших тютюнових виробів, особливо в країнах, що розвиваються, а також стосовно того тягаря, який це накладає на родини, бідних людей і національні системи охорони здоров'я,

визнаючи, що наукові дані недвозначно підтверджують, що споживання тютюну й вплив тютюнового диму є причиною смерті, хвороби та інвалідності, і що між впливом паління та іншими видами вживання тютюнових виробів і настанням захворювань, що пов'язані з тютюном, існує певний розрив у часі,

визнаючи також, що сигарети й деякі інші вироби, що містять тютюн, є високотехнологічними виробами, які розроблені таким чином, щоб створювати й підтримувати залежність, і що багато компонентів, які містяться в них, та дим, який вони виділяють, є фармакологічно активними, токсичними, мутагенними й канцерогенними, а також те, що залежність від тютюну

класифікується в основних міжнародних класифікаціях хвороб як окремих розлад,

визнаючи, що зараз існують чіткі наукові дані про те, що пренатальний вплив тютюнового диму викликає несприятливі стани здоров'я та розвитку дітей,

виявляючи глибоку стурбованість з приводу поширення паління та інших видів вживання тютюну дітьми й підлітками в усьому світі, особливо стосовно паління в дедалі більш ранньому віці,

виявляючи тривогу у зв'язку з розширенням масштабів паління й інших видів споживання тютюну жінками й дівчатами в усьому світі й беручи до уваги необхідність повної участі жінок на всіх рівнях розробки та здійснення політики, а також необхідність у стратегіях боротьби проти тютюну, які враховують гендерні аспекти,

виявляючи глибоку стурбованість з приводу високих рівнів паління та інших видів уживання тютюну корінними народами,

виявляючи серйозну стурбованість з приводу впливу всіх форм реклами, стимулювання продажу й спонсорства з метою заохочення вживання тютюнових виробів,

визнаючи, що для ліквідації всіх форм незаконної торгівлі сигаретами та іншими тютюновими виробами, у тому числі контрабанди, незаконного виробництва й підробки, необхідні спільні дії,

усвідомлюючи, що боротьба проти тютюну на всіх рівнях, і особливо в країнах, що розвиваються, і країнах з перехідною економікою, вимагає достатніх фінансових і технічних ресурсів, порівнянних з нинішніми й прогнозованими потребами для діяльності з боротьби проти тютюну,

визнаючи необхідність розробки належних механізмів для розгляду довгострокових соціальних і економічних наслідків успішних стратегій скорочення попиту на тютюн,

беручи до уваги соціальні та економічні труднощі, які можуть викликати в середньостроковій і довгостроковій перспективі програми боротьби проти тютюну в деяких країнах, що розвиваються, і країнах з перехідною економікою, і визнаючи їхні потреби в технічній і фінансовій допомозі в контексті розроблених на національному рівні стратегій сталого розвитку,

усвідомлюючи цінну роботу, що проводиться багатьма державами у галузі боротьби проти тютюну, і схвалюючи лідерство Всесвітньої організації охорони здоров'я, а також зусилля інших організацій і органів системи Організації Об'єднаних Націй та інших міжнародних

і регіональних міжурядових організацій з розробки заходів у галузі боротьби проти тютюну,

підкреслюючи особливий внесок неурядових організацій та інших членів громадянського суспільства, що не пов'язані з тютюновою промисловістю, у тому числі професійних органів охорони здоров'я, жіночих груп, груп молоді, природоохоронних груп і груп споживачів, академічних закладів і закладів охорони здоров'я, в зусилля з боротьби проти тютюну на національному та міжнародному рівнях, а також життєво важливе значення їхньої участі в національних і міжнародних зусиллях із боротьби проти тютюну,

визнаючи необхідність виявляти пильність щодо будь-яких спроб тютюнової промисловості підірвати або звести нанівець зусилля з боротьби проти тютюну й необхідність у поінформованості про діяльність тютюнової промисловості, яка має негативний вплив на зусилля з боротьби проти тютюну,

нагадуючи Статтю 12 Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права ([995 042](#)), прийнятого Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй 16 грудня 1966 р., в якій говориться, що кожна людина має право на найвищий досяжний рівень фізичного й психічного здоров'я,

нагадуючи також преамбулу Статуту Всесвітньої організації охорони здоров'я ([995 599](#)), в якій говориться, що мати найвищий досяжний рівень здоров'я є одним з основних прав усякої людини без розрізнення раси, релігії, політичних переконань, економічного чи соціального стану,

сповнені рішучості сприяти заходам боротьби проти тютюну, які ґрунтуються на існуючих зараз і відповідних науково-технічних і економічних міркуваннях,

нагадуючи, що Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації стосовно жінок ([995 207](#)), прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 18 грудня 1979 р., передбачає, що держави - учасниці цієї Конвенції вживають належних заходів для ліквідації дискримінації стосовно жінок у галузі медико-санітарної допомоги,

нагадуючи також, що Конвенція з прав дитини ([995 021](#)), прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 20 листопада 1989 р., передбачає, що держави - учасниці цієї Конвенції визнають право дитини мати найвищий досяжний рівень здоров'я,

домовилися про таке:

ЧАСТИНА I

ВСТУП

Стаття 1

Використання термінів

Для цілей цієї Конвенції:

(а) "Незаконна торгівля" означає будь-який заборонений законом вид практики або поведження, що стосується виробництва, відправлення, отримання, володіння, розподілу, продажу або придбання, в тому числі будь-який вид практики або поведження, що має за мету сприяти такій діяльності.

(б) "Регіональна організація економічної інтеграції" означає будь-яку організацію, що складається з декількох суверенних держав, і якій її держави-члени передали свої повноваження з низки питань, в тому числі право приймати рішення, що накладають зобов'язання на її держави-члени стосовно цих питань (1).

---

(1) У відповідних випадках визначення "національний" буде також стосуватися регіональних організацій економічної інтеграції.

(с) "Реклама й стимулювання продажу тютюну" означає будь-який вид передачі комерційної інформації, рекомендації або дії з метою, результатом або ймовірним результатом стимулювання продажу тютюнового виробу або вживання тютюну, прямо чи побічно.

(д) "Боротьба проти тютюну" означає широке коло стратегій у галузі постачання, попиту й зменшення шкоди, що спрямовані на покращання здоров'я населення за допомогою ліквідації або зменшення споживання ним тютюнових виробів, а також впливу на нього тютюнового диму.

(е) "Тютюнова промисловість" означає всіх тих, хто займається виготовленням, оптовим розподілом та імпортом тютюнових виробів.

(ф) "Тютюнові вироби" означають продукти, цілком або частково виготовлені з тютюнового листа як сировинного матеріалу, виробленого таким чином, щоб використовувати для паління, смоктання, жування або нюхання.

(г) "Спонсорство тютюну" означає будь-який вид внеску в будь-яку подію, захід або окрему особу з метою, результатом або ймовірним результатом стимулювання продажу тютюнового виробу або вживання тютюну, прямо або побічно.

Стаття 2

Зв'язок між цією Конвенцією та іншими договорами і юридичними документами

1. З метою забезпечення кращої охорони здоров'я людей Сторони заохочуються до здійснення заходів, крім тих, що їх вимагає ця Конвенція та її протоколи, причому ніщо в цих документах не перешкоджає Сторонам приймати суворіші вимоги, що узгоджуються з їхніми положеннями й відповідають нормам міжнародного права.

2. Положення цієї Конвенції та її протоколів жодним чином не впливають на право Сторін укласти двосторонні чи багатосторонні угоди, у тому числі регіональні або субрегіональні угоди, з питань, що стосуються Конвенції та її протоколів або є додатковими до них, за умови, що такі угоди є сумісними з їхніми зобов'язаннями за цією Конвенцією та її протоколами. Відповідні Сторони повідомляють про такі угоди Конференції Сторін через Секретаріат.

ЧАСТИНА II

МЕТА, КЕРІВНІ ПРИНЦИПИ Й ЗАГАЛЬНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Стаття 3

Мета

Мета цієї Конвенції та її протоколів полягає в захисті нинішнього та прийдешніх поколінь від руйнівних наслідків для здоров'я людей, а також соціальних, екологічних і економічних наслідків споживання тютюну й впливу тютюнового диму за допомогою забезпечення відповідних рамок для заходів боротьби проти тютюну, що підлягають здійсненню Сторонами на національному, регіональному й міжнародному рівнях, для того щоб постійно та істотно скорочувати поширеність уживання тютюну й впливу тютюнового диму.

Стаття 4

Керівні принципи

Для досягнення мети цієї Конвенції та її протоколів і виконання її положень Сторони керуються, зокрема, принципами, викладеними нижче:

1. Кожна людина повинна бути поінформована про наслідки для здоров'я, наркотичний характер і смертельну небезпеку в результаті вживання тютюну й впливу тютюнового диму, і в цьому зв'язку для захисту всіх людей від впливу тютюнового диму варто розглянути на відповідному урядовому рівні ефективні законодавчі, виконавчі, адміністративні або інші заходи.

2. Необхідна рішуча політична відданість справі розробки й підтримки на національному, регіональному й міжнародному рівнях усебічних міжсекторальних заходів і скоординованих дій у відповідь з урахуванням:

(a) необхідності вжиття заходів для захисту всіх людей від впливу тютюнового диму;

(b) необхідності вжиття заходів для запобігання початку, сприяння й підтримки припинення та зменшення вживання тютюнових виробів у будь-якій формі;

(c) необхідності вживання заходів з підтримки участі корінних осіб і громад у розробці, реалізації та оцінці програм боротьби проти тютюну, що в соціальному й культурному плані відповідають їхнім потребам і перспективам; та

(d) необхідності вжиття заходів з урахування небезпек, специфічних для різних статей, під час розробки стратегій боротьби проти тютюну.

3. Міжнародне співробітництво, особливо передача технології, знань і надання фінансової допомоги, а також надання відповідних експертних послуг для створення та реалізації ефективних програм боротьби проти тютюну з урахуванням місцевих культурних умов, а також соціальних, економічних, політичних і юридичних факторів є важливою частиною цієї Конвенції.

4. Усебічні багатосекторальні заходи й дії у відповідь зі скорочення споживання всіх тютюнових виробів, що вживаються на національному, регіональному та міжнародному рівнях, необхідні для запобігання відповідно до принципів громадської охорони здоров'я захворюваності, передчасній інвалідності й смертності, що спричиняються споживанням тютюну й впливом тютюнового диму.

5. Питання, пов'язані з відповідальністю, як вони визначаються кожною Стороною в межах своєї юрисдикції, є важливою частиною всебічної боротьби проти тютюну.

6. Значення технічної та фінансової допомоги для сприяння економічному переходу осіб, що вирощують тютюн, і працівників тютюнової промисловості, на засоби існування яких серйозно впливає реалізація програм боротьби проти тютюну в Сторонах, які є країнами, що розвиваються, а також у Сторонах з перехідною економікою варто визнати і враховувати в контексті стратегій сталого розвитку, що розробляються на національному рівні.

7. Для досягнення мети Конвенції та її протоколів потрібна участь громадянського суспільства.

Стаття 5

Загальні зобов'язання

1. Кожна Сторона розробляє, здійснює, періодично оновлює та переглядає всебічні багатосекторальні національні стратегії, плани й програми з боротьби проти тютюну відповідно до цієї Конвенції та протоколів, Стороною яких вона є.

2. Для досягнення цієї мети кожна Сторона, відповідно до своїх можливостей:

(a) створює або зміцнює та фінансує національний координаційний механізм або координаційні органи з боротьби проти тютюну; і

(b) приймає та здійснює ефективні законодавчі, виконавчі, адміністративні й/або інші заходи та у відповідних випадках співробітничает з іншими Сторонами з питань розробки відповідної політики для недопущення та скорочення споживання тютюну, нікотинової залежності й впливу тютюнового диму.

3. Під час розробки та здійснення своєї політики охорони громадського здоров'я з боротьби проти тютюну Сторони діють таким чином, щоб захистити свою політику від впливу комерційних та інших корпоративних інтересів тютюнової промисловості відповідно до національного законодавства.

4. Сторони співробітничать у розробці пропонованих заходів, процедур і керівних принципів виконання цієї Конвенції та протоколів, Сторонами яких вони є.

5. Сторони у відповідних випадках співробітничать з компетентними міжнародними й регіональними міжурядовими організаціями та іншими органами для досягнення мети цієї Конвенції та протоколів, Сторонами яких вони є.

6. Сторони, в межах наявних у їхньому розпорядженні засобів і ресурсів, співробітничать з метою мобілізації фінансових ресурсів для ефективного виконання цієї Конвенції за допомогою двосторонніх і багатосторонніх механізмів фінансування.

ЧАСТИНА III

ЗАХОДИ СТОСОВНО СКОРОЧЕННЯ ПОПИТУ НА ТЮТЮН

Стаття 6

Цінові й податкові заходи зі скорочення попиту на тютюн

1. Сторони визнають, що цінові й податкові заходи є ефективним і важливим засобом скорочення споживання тютюну різними групами населення, особливо молоддю.

2. Без шкоди для суверенного права Сторін визначати й встановлювати свою політику оподаткування кожна Сторона повинна враховувати свої національні цілі в галузі охорони здоров'я, які стосуються боротьби проти тютюну, й у відповідних випадках запроваджувати чи зберігати заходи, що можуть уключати:

(a) здійснення податкової політики і, у разі доцільності, цінової політики стосовно тютюнових виробів, для того щоб сприяти досягненню цілей у галузі охорони здоров'я, спрямованих на скорочення споживання тютюну; і

(b) заборону чи обмеження, у відповідних випадках, продажу тютюнових виробів, які не обкладаються податком і митом, особам, що здійснюють міжнародні поїздки, і/або ввезення ними цих виробів.

3. Сторони надають інформацію про ставки оподаткування тютюнових виробів і тенденції у споживанні тютюну в своїх періодичних доповідях Конференції Сторін відповідно до Статті 21.

Стаття 7

Нецінові заходи зі скорочення попиту на тютюн

Сторони визнають, що всебічні нецінові заходи є ефективним і важливим засобом скорочення споживання тютюну. Кожна Сторона приймає та здійснює ефективні законодавчі, виконавчі, адміністративні або інші заходи, необхідні для дотримання своїх зобов'язань за Статтями 8-13, і у відповідних випадках співробітничает з іншими Сторонами безпосередньо або через компетентні міжнародні органи з метою їхнього здійснення. Конференція Сторін пропонує належні керівні принципи для реалізації положень цих Статей.

Стаття 8

Захист від впливу тютюнового диму

1. Сторони визнають, що наукові дані недвозначно підтверджують, що вплив тютюнового диму є причиною смерті, хвороб та інвалідності.

2. Кожна Сторона приймає та здійснює у сферах існуючої національної юрисдикції, визначених національним законодавством, і активно сприяє на інших рівнях юрисдикції прийняттю і здійсненню ефективних законодавчих, виконавчих, адміністративних і/або інших заходів, що забезпечують захист від впливу тютюнового диму на робочих місцях усередині приміщень, громадському транспорті й у

закритих громадських місцях та у відповідних випадках в інших громадських місцях.

Стаття 9

Регулювання складу тютюнових виробів

Конференція Сторін у консультації з компетентними міжнародними органами пропонує керівні принципи випробування й вимірювання складу тютюнових виробів і продуктів, що вони виділяють, а також регулювання цього складу й продуктів, що виділяються. Кожна Сторона приймає та здійснює у випадках, схвалених компетентними національними органами, ефективні законодавчі, виконавчі, адміністративні або інші заходи з такого випробування й вимірювання, а також з такого регулювання.

Стаття 10

Регулювання розкриття складу тютюнових виробів

Кожна Сторона, відповідно до свого національного законодавства, приймає та здійснює ефективні законодавчі, виконавчі, адміністративні або інші заходи, що вимагають від виробників та імпортерів тютюнових виробів розкривати урядовим органам інформацію про склад тютюнових виробів і продукти, які вони виділяють. Крім того, кожна Сторона приймає та здійснює ефективні заходи з інформування громадськості про токсичні складові тютюнових виробів і продукти, які вони можуть виділяти.

Стаття 11

Упаковка і маркірування тютюнових виробів

1. Кожна Сторона протягом трьох років з моменту набуття чинності цією Конвенцією для цієї Сторони відповідно до свого національного законодавства приймає та здійснює ефективні заходи, для того, щоб:

(а) упаковка й маркірування тютюнових виробів не стимулювали продаж тютюнового виробу будь-яким шляхом, що є помилковим, таким, що вводить в оману чи обманним, або таким, що створює хибне враження про його характеристики, вплив на здоров'я, небезпеку або продукти, що виділяються, у тому числі будь-який термін, опис, торгова марка, символічний чи будь-який інший знак, які прямо чи побічно створюють хибне враження про те, що певний тютюновий виріб є менш шкідливим, ніж інші тютюнові вироби. Вони можуть уключати такі терміни, як "з низьким вмістом смол", "легкі", "дуже легкі" чи "м'які"; та

(б) на кожній пачці та упаковці тютюнових виробів і на будь-якій зовнішній упаковці та у маркіруванні таких виробів також

містились попередження про шкоду для здоров'я, які описують згубні наслідки використання тютюну, і могли наводитись інші відповідні повідомлення. Такі попередження й повідомлення:

- (1) затверджуються компетентними національними органами,
- (2) періодично змінюються,
- (3) є великими, чіткими, видимими і такими, що легко читаються,
- (4) займають 50% основної маркірованої поверхні та більше, але ні в якому разі не менш 30% основної маркірованої поверхні,
- (5) можуть бути виконані у вигляді малюнків або піктограм, або містити їх.

2. На кожній пачці й упаковці тютюнових виробів і на будь-якій зовнішній упаковці й у маркіруванні таких виробів, на додаток до попереджень, передбачених у пункті 1(b) цієї Статті, повинна міститись інформація про відповідні компоненти тютюнових виробів і продукти, що вони виділяють, як це визначено національними органами.

3. Кожна Сторона вимагає, щоб попередження й інша текстуальна інформація, зазначені в пункті 1(b) і в пункті 2 цієї Статті, фігурували на кожній пачці й упаковці тютюнових виробів і на будь-якій зовнішній упаковці та у маркіруванні таких виробів її основною мовою або основними мовами.

4. Для цілей цієї Статті термін "зовнішня упаковка й маркірування" застосовується стосовно тютюнових виробів до будь-якої упаковки й маркірування, що використовується в роздрібному продажі цього виробу.

Стаття 12

Освіта, передача інформації, підготовка та інформування населення

Кожна Сторона підтримує та зміцнює систему інформування населення з питань боротьби проти тютюну, використовуючи у відповідних випадках усі наявні засоби передачі інформації. З цією метою кожна Сторона приймає та здійснює ефективні законодавчі, виконавчі, адміністративні або інші заходи, спрямовані на сприяння:

(а) широкому доступу до ефективних і всебічних програм освіти й інформування населення про небезпеку для здоров'я споживання тютюну й впливу тютюнового диму, у тому числі звикання;

(b) інформуванню населення про небезпеку для здоров'я споживання тютюну й впливу тютюнового диму, а також про переваги припинення вживання тютюну й способу життя, вільного від тютюну, як це зазначено в Статті 14.2;

(c) доступу населення, відповідно до національного законодавства, до найрізноманітнішої інформації про тютюнову промисловість, що стосується мети цієї Конвенції;

(d) ефективним і належним програмам підготовки з боротьби проти тютюну або програмам підвищення інформованості й освіти, орієнтованим на таких осіб, як працівники охорони здоров'я, працівники в громадах, соціальні працівники, професійні працівники засобів масової інформації, викладачі, особи, які приймають рішення, керівники й інші відповідні особи;

(e) інформуванню та участі державних і приватних закладів та неурядових організацій, що не пов'язані з тютюною промисловістю, у розробці та реалізації міжсекторальних програм і стратегій у галузі боротьби проти тютюну; та

(f) інформуванню населення й доступу до інформації про негативні наслідки виробництва й споживання тютюну для здоров'я людей, а також про його негативні економічні й екологічні наслідки.

Стаття 13

Реклама, стимулювання продажу та спонсорство тютюнових виробів

1. Сторони визнають, що повна заборона на рекламу, стимулювання продажу й спонсорство приведе до скорочення споживання тютюнових виробів.

2. Кожна Сторона, відповідно до своєї конституції або конституційних принципів, вводить повну заборону на всю рекламу, стимулювання продажу й спонсорство тютюнових виробів. Сюди входить, з урахуванням дотримання правових умов і наявності технічних засобів, які має ця Сторона, повна заборона на транскордонну рекламу, стимулювання продажу й спонсорство, що виходять з її території. У зв'язку з цим кожна Сторона приймає протягом п'яти років після набуття чинності Конвенцією для цієї Сторони відповідні законодавчі, виконавчі, адміністративні і/або інші заходи та подає відповідні доповіді згідно зі Статтею 21.

3. Сторона, яка не має можливості ввести повну заборону через свою конституцію або конституційні принципи, застосовує обмеження всієї реклами, стимулювання продажу й спонсорства тютюнових виробів. Сюди входить, з урахуванням дотримання правових умов і

наявності технічних засобів, які має ця Сторона, обмеження або повна заборона на рекламу, стимулювання продажу й спонсорство, що виходять з її території та мають транскордонний ефект. У зв'язку з цим кожна Сторона приймає відповідні законодавчі, виконавчі, адміністративні і/або інші заходи та подає відповідні доповіді згідно зі Статтею 21.

4. Як мінімум та відповідно до своєї конституції або конституційних принципів кожна Сторона:

(a) забороняє всі форми реклами, стимулювання продажу й спонсорства тютюнових виробів, що просувають тютюнові вироби на ринок такими засобами, які є помилковими, такими, що вводять в оману, або є іншим чином обманними, або такими, що можуть створити хибне уявлення про їхні характеристики, вплив на здоров'я, безпеку або продукти, які вони виділяють;

(b) вимагає, щоб попередження про шкоду для здоров'я або інше відповідне попередження супроводжувало будь-яку рекламу тютюнових виробів і, у відповідних випадках, стимулювання продажу й спонсорство;

(c) обмежує використання прямих чи непрямих стимулів, що заохочують придбання тютюнових виробів населенням;

(d) вимагає, якщо вона не ввела повної заборони, розкриття відповідним державним органам інформації про витрати тютюнової промисловості на рекламу, стимулювання продажу й спонсорство, які ще не заборонені. Ці органи можуть ухвалити рішення, відповідно до національного законодавства, про надання цих даних у розпорядження громадськості та Конференції Сторін на виконання Статті 21;

(e) вводить повну заборону або, у випадку Сторони, що не може ввести повну заборону через свою конституцію або конституційні принципи, обмежує рекламу, стимулювання продажу й спонсорство по радіо, телебаченню, у друкованих засобах масової інформації та, у відповідних випадках, в інших засобах інформації, таких як Інтернет, протягом п'яти років; та

(f) забороняє або, у випадку Сторони, що не може заборонити через свою конституцію чи конституційні принципи, обмежує спонсорство тютюнових виробів під час міжнародних подій, заходів або серед їхніх учасників.

5. Сторони заохочуються до вжиття заходів, що виходять за межі зобов'язань, викладених у пункті 4.

6. Сторони співробітничать у розробці технологій та інших засобів, необхідних для сприяння ліквідації транскордонної реклами.

7. Сторони, які вже ввели заборону на деякі форми тютюнової реклами, стимулювання продажу й спонсорства, мають суверенне право заборонити такі форми транскордонної реклами, стимулювання продажу й спонсорства, що надходять на її територію, і накладати такі самі санкції, що й ті, які застосовуються до внутрішньої реклами, стимулювання продажу й спонсорства, що виходять з її території, відповідно до свого національного законодавства. Цей пункт не означає схвалення чи затвердження якої-небудь конкретної санкції.

8. Сторони розглянуть питання про розроблення протоколу з викладенням відповідних заходів, які вимагають міжнародного співробітництва з метою повної заборони на транскордонну рекламу, стимулювання продажу й спонсорство.

Стаття 14

Заходи зі скорочення попиту, які стосуються тютюнової залежності й припинення вживання тютюну

1. Кожна Сторона розробляє та поширює належні, всебічні й комплексні керівні принципи, які ґрунтуються на наукових даних і найкращій практиці, з урахуванням національних обставин і пріоритетів та вживає ефективних заходів для сприяння припиненню вживання тютюну й забезпечення адекватного лікування тютюнової залежності.

2. Для досягнення цієї мети кожна Сторона прагне:

(а) розробити й реалізувати ефективні програми, спрямовані на сприяння припиненню вживання тютюну, у тому числі в таких місцях, як навчальні заклади, медико-санітарні установи, робочі місця й місця проведення спортивних заходів;

(б) уключати діагностику та лікування тютюнової залежності й послуги з консультування стосовно припинення вживання тютюну до національних програм, планів і стратегій у галузі охорони здоров'я й освіти за участі, у відповідних випадках, працівників охорони здоров'я, працівників у громадах і соціальних працівників;

(с) створити в установах медико-санітарної допомоги й центрах реабілітації програми з діагностики, консультування, профілактики та лікування тютюнової залежності; та

(д) співробітничати з іншими Сторонами в полегшенні доступу до лікування й доступності за ціною лікування тютюнової залежності, у тому числі фармацевтичних препаратів, згідно зі Статтею 22. Такі препарати і їхні компоненти можуть уключати лікарські засоби, препарати, що їх використовують для введення лікарських засобів, а також для діагностики у відповідних випадках.

ЧАСТИНА IV

ЗАХОДИ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ СКОРОЧЕННЯ ПОСТАВОК ТЮТЮНУ

Стаття 15

Незаконна торгівля тютюновими виробами (1)

1. Сторони визнають, що ліквідація всіх форм незаконної торгівлі тютюновими виробами, у тому числі контрабанди, незаконного виробництва й підробки, а також розроблення та реалізація відповідного національного законодавства, окрім субрегіональних, регіональних і глобальних угод, є необхідними компонентами боротьби проти тютюну.

---

(1) На початковому етапі та у процесі обговорення відбулась широка дискусія з приводу якнайскорішого прийняття протоколу про незаконну торгівлю тютюновими виробами. Переговори стосовно такого протоколу можуть розпочатися МОП одразу після прийняття РКБТ чи на пізнішій стадії Конференцією Сторін.

2. Кожна Сторона приймає та здійснює ефективні законодавчі, виконавчі, адміністративні або інші заходи для забезпечення того, щоб усі пачки й упаковки тютюнових виробів і будь-яка зовнішня упаковка таких виробів були маркіровані для надання Сторонам допомоги у визначенні походження тютюнових виробів і, відповідно до національного законодавства та відповідних двосторонніх і багатосторонніх угод, надання Сторонам допомоги у визначенні точки відхилення, а також моніторингу, документування й контролю за рухом тютюнових виробів та їхнім юридичним статусом. Крім того, кожна Сторона:

(a) вимагає, щоб усі окремі пачки й упаковки тютюнових виробів для роздрібної та оптової реалізації, що продаються на її внутрішньому ринку, містили такий текст: "Продаж дозволяється тільки в (уключити назву країни, субнаціональної, регіональної або федеральної територіальної одиниці)" або містили будь-яке інше ефективне маркірування, що вказує кінцевий пункт призначення або допомагає органам визначити, чи надійшов цей виріб на законній підставі для продажу на внутрішньому ринку; та

(b) розглядає у відповідних випадках питання про створення системи практичного відстеження й режиму відстеження, що далі захистить систему розподілу та допоможе розслідуванню випадків незаконної торгівлі.

3. Кожна Сторона вимагає, щоб інформацію на упаковці або маркірування, зазначене в пункті 2 цієї Статті, було нанесено розбірливо і/або основною мовою або основними мовами.

4. З метою ліквідації незаконної торгівлі тютюновими виробами кожна Сторона:

(a) здійснює моніторинг і збір даних про транскордонну торгівлю тютюновими виробами, у тому числі незаконну торгівлю, а також, у відповідних випадках, обмінюється інформацією між митними, податковими й іншими органами відповідно до національного законодавства і застосовних чинних двосторонніх чи багатосторонніх угод;

(b) приймає або зміцнює законодавство з відповідними санкціями та виправними заходами, спрямоване проти незаконної торгівлі тютюновими виробами, у тому числі підробленими та контрабандними сигаретами;

(c) вживає необхідних заходів із забезпечення того, щоб усе конфісковане виробниче обладнання, підроблені й контрабандні сигарети й інші тютюнові вироби знищувалися, з використанням, у разі практичної здійсненності, екологічно чистих методів, або знищувались відповідно до внутрішнього законодавства;

(d) приймає та здійснює заходи з метою моніторингу, документування й контролю за зберіганням і розподілом тютюнових виробів, що складовуються або транспортуються в безподатковому чи безмитному режимі у межах своєї юрисдикції; та

(e) вживає необхідних заходів з метою конфіскації доходів від незаконної торгівлі тютюновими виробами.

5. Інформація, зібрана на основі пунктів 4(a) і 4(d) цієї Статті, у відповідних випадках подається у зведеному вигляді Сторонами в їхніх періодичних доповідях Конференції Сторін відповідно до Статті 21.

6. Сторони, у відповідних випадках та згідно з національним законодавством, сприяють співробітництву між національними закладами, а також відповідними регіональними й міжнародними міжурядовими організаціями настільки, наскільки це стосується розслідувань, судових переслідувань і процедур, з метою ліквідації незаконної торгівлі тютюновими виробами. Особливу увагу звертають на співробітництво на регіональному та субрегіональному рівнях з метою боротьби з незаконною торгівлею тютюновими виробами.

7. Кожна Сторона прагне ухвалити й здійснити подальші заходи, в тому числі у відповідних випадках ліцензування, для контролю чи регулювання виробництва й розподілу тютюнових виробів з метою запобігання незаконній торгівлі.

Стаття 16

1. Кожна Сторона приймає та здійснює ефективні законодавчі, виконавчі, адміністративні або інші заходи на відповідному урядовому рівні для заборони продажу тютюнових виробів особам, що не досягли віку, встановленого внутрішнім законодавством, національним законодавством, або вісімнадцяти років. До цих заходів можуть входити:

(a) вимога, щоб усі продавці тютюнових виробів розміщували на видному місці чітке оголошення усередині їхнього пункту продажу про заборону продажу тютюнових виробів неповнолітнім і, у разі виникнення сумніву, вимагали в кожного покупця тютюнових виробів пред'явити документ, що підтверджує досягнення ним повноліття, встановленого законом;

(b) заборона продажу тютюнових виробів будь-яким способом, що забезпечує прямий доступ до таких виробів, наприклад з полиць магазинів;

(c) заборона виготовлення та продажу цукерок, закусок, іграшок чи інших предметів у формі тютюнових виробів, що привертають увагу неповнолітніх; та

(d) забезпечення такого положення, за якого автомати з продажу тютюнових виробів, що знаходяться під її юрисдикцією, були б недоступні для неповнолітніх і не стимулювали продаж тютюнових виробів неповнолітнім.

2. Кожна Сторона забороняє або сприяє забороні поширення безкоштовних тютюнових виробів серед населення та особливо серед неповнолітніх.

3. Кожна Сторона прагне заборонити продаж сигарет поштучно або в невеликих упаковках, що збільшують доступність таких виробів для неповнолітніх.

4. Сторони визнають, що для підвищення ефективності заходи із запобігання продажу тютюнових виробів неповнолітнім у разі потреби повинні здійснюватися разом з іншими положеннями, що містяться в цій Конвенції.

5. Під час підписання, ратифікації, прийняття, затвердження Конвенції або приєднання до неї, чи будь-коли згодом Сторона за допомогою письмової заяви, що має обов'язкову силу, може зазначити, що вона зобов'язується заборонити введення в експлуатацію автоматів з продажу тютюнових виробів у межах своєї юрисдикції або, у відповідних випадках, ввести повну заборону на автомати з продажу тютюнових виробів. Заява, зроблена на підставі цієї Статті, перепроваджується Депозитарієм усім Сторонам Конвенції.

6. Кожна Сторона приймає та здійснює ефективні законодавчі, виконавчі, адміністративні або інші заходи, у тому числі санкції проти роздрібних і оптових торговців, з метою забезпечення дотримання зобов'язань, що містяться в пунктах 1-5 цієї Статті.

7. Кожній Стороні у відповідних випадках варто приймати й здійснювати ефективні законодавчі, виконавчі, адміністративні або інші заходи з метою заборони продажу тютюнових виробів особам, що не досягли віку, встановленого внутрішнім законодавством, національним законодавством, або вісімнадцяти років.

Стаття 17

Підтримка альтернативних видів економічно життєздатної діяльності

Сторони, у співробітництві з іншими Сторонами та компетентними міжнародними й регіональними міжурядовими організаціями, сприяють за необхідності іншим економічно життєздатним альтернативам в інтересах осіб, що займаються виробництвом і вирощуванням тютюну, та у відповідних випадках - індивідуальних продавців.

ЧАСТИНА V

ОХОРОНА ДОВКІЛЛЯ

Стаття 18

Охорона довкілля та здоров'я людей

Під час виконання своїх зобов'язань за цією Конвенцією стосовно вирощування тютюну й виробництва тютюнових виробів на своїй території Сторони погоджуються належним чином враховувати питання захисту довкілля та здоров'я людей, пов'язаного з довкіллям.

ЧАСТИНА VI

ПИТАННЯ СТОСОВНО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Стаття 19

Відповідальність

1. З метою боротьби проти тютюну Сторони розглядають можливість вживання законодавчих заходів або розвитку існуючого законодавства для вирішення, за необхідності, питань кримінальної та цивільної відповідальності, у тому числі у відповідних випадках компенсації.

2. Сторони співробітничать одна з одною в питаннях обміну інформацією за посередництвом Конференції Сторін відповідно до Статті 21, у тому числі:

(a) інформацією про наслідки для здоров'я споживання тютюнових виробів і впливу тютюнового диму відповідно до Статті 20.3 (a); та

(b) інформацією про чинні законодавство й правила, а також про відповідну судову практику.

3. Сторони у відповідних випадках і за взаємною згодою надають одна одній допомогу в рамках національного законодавства, політики, правової практики та застосовних існуючих договірних механізмів у здійсненні процесуальних дій, що стосуються цивільної та кримінальної відповідальності, згідно з цією Конвенцією.

4. Конвенція жодним чином не зачіпає чи не обмежує права доступу Сторін до судових органів одна одної, там де такі права існують.

5. Конференція Сторін може розглянути, по можливості на ранній стадії з урахуванням роботи, що проводиться у відповідних міжнародних форумах, питання, пов'язані з відповідальністю, в тому числі належні міжнародні підходи до цих питань і належні засоби для надання підтримки Сторонам, на їхнє прохання, в їхній законодавчій та іншій діяльності відповідно до цієї Статті.

ЧАСТИНА VII

НАУКОВО-ТЕХНІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ТА ПЕРЕДАЧА ІНФОРМАЦІЇ

Стаття 20

Наукові дослідження, епідеміологія та обмін інформацією

1. Сторони вживають заходів з розвитку та сприяння національним дослідженням і з координації науково-дослідних програм у галузі боротьби проти тютюну на регіональному й глобальному рівнях. Для досягнення цієї мети кожна Сторона:

(a) ініціює та здійснює співробітництво, безпосередньо або через компетентні міжнародні та регіональні міжурядові організації та інші органи, у проведенні досліджень і наукових оцінок і при цьому сприяє та підтримує дослідження, що спрямовані на вивчення детермінант і наслідків вживання тютюну та впливу тютюнового диму, а також дослідження, спрямовані на виявлення альтернативних культур; і

(b) розвиває й зміцнює, за підтримки компетентних міжнародних і регіональних міжурядових організацій та інших органів, підготовку й надання допомоги всім тим, хто займається діяльністю з боротьби проти тютюну, у тому числі науковим дослідженням, здійсненням та оцінкою.

2. Сторони у відповідних випадках створюють програми національного, регіонального та глобального епіднагляду за масштабами, структурами, детермінантами й наслідками вживання тютюну й впливу тютюнового диму. З цією метою Сторони включають програми епіднагляду за тютюном до національних, регіональних і глобальних програм епіднагляду за станом здоров'я, для того, щоб забезпечити у відповідних випадках порівнянність і можливість аналізу даних на регіональному й міжнародному рівнях.

3. Сторони визнають значення фінансової й технічної допомоги з боку міжнародних і регіональних міжурядових організацій та інших органів. Кожна Сторона прагне:

(a) поступово створити національну систему епідеміологічного нагляду за споживанням тютюну й відповідних соціальних і економічних показників і показників здоров'я;

(b) співробітничати з компетентними міжнародними й регіональними міжурядовими організаціями та іншими органами, у тому числі з урядовими й неурядовими закладами, у регіональному й глобальному епіднагляді за тютюном і в обміні інформацією про показники, визначені в пункті 3 (a) цієї Статті; та

(c) співробітничати із Всесвітньою організацією охорони здоров'я в розробці загальних керівних принципів або процедур для визначення збору, аналізу й поширення даних епіднагляду, пов'язаних з тютюном.

4. Сторони, відповідно до свого національного законодавства, сприяють і полегшують обмін відкритою науково-технічною, соціально-економічною, комерційною та юридичною інформацією, а також інформацією стосовно практики тютюнової промисловості й вирощування тютюну, що стосується цієї Конвенції, і при цьому враховують і розглядають особливі потреби Сторін, які є країнами, що розвиваються, і Сторін з перехідною економікою. Кожна Сторона прагне:

(a) поступово створити й підтримувати оновлену базу даних, що містить закони й правила, які регламентують боротьбу проти тютюну і, у відповідних випадках, інформацію про забезпечення їхнього дотримання, а також про відповідну судову практику, і співробітничати в розробці програм у галузі боротьби проти тютюну на регіональному й глобальному рівнях;

(b) поступово створити й підтримувати оновлену базу даних, що їх отримують від національних програм епіднагляду, відповідно до пункту 3 (a) цієї Статті; та

(c) співробітничати з компетентними міжнародними організаціями з метою поступового створення й підтримки глобальної системи для регулярного збору й поширення інформації про виробництво тютюну та виготовлення тютюнових виробів, а також про діяльність тютюнової промисловості, що впливає на цю Конвенцію чи національну діяльність з боротьби проти тютюну.

5. Сторонам слід співробітничати в рамках регіональних і міжнародних міжурядових організацій та фінансових установ, а також установ, що займаються питаннями розвитку, членами яких вони є, з метою сприяти й заохочувати надання технічних і фінансових ресурсів Секретаріату для надання допомоги Сторонам, які є країнами, що розвиваються, і Сторонам з перехідною економікою у виконанні ними своїх зобов'язань стосовно досліджень, епіднагляду й обміну інформацією.

Стаття 21

Звітність і обмін інформацією

1. Кожна Сторона надає Конференції Сторін через Секретаріат періодичні доповіді про виконання нею Конвенції, і повинні містити таке:

(a) інформацію про законодавчі, виконавчі, адміністративні або інші заходи, вжиті з метою виконання Конвенції;

(b) інформацію, у відповідних випадках, про будь-які перешкоди чи бар'єри, що зустрілися під час виконання Конвенції, і про заходи, вжиті для подолання цих бар'єрів;

(c) інформацію, у відповідних випадках, про фінансову й технічну допомогу, надану чи отриману з метою діяльності з боротьби проти тютюну;

(d) інформацію про епіднагляд і дослідження, як зазначено в Статті 20; та

(e) інформацію, зазначену в Статтях 6.3, 13.2, 13.3, 13.4(d), 15.5 і 19.2.

2. Частота й форма подання таких доповідей усіма Сторонами визначається Конференцією Сторін. Кожна Сторона підготує свою початкову доповідь протягом двох років після набуття Конвенцією чинності для цієї Сторони.

3. Конференція Сторін, відповідно до Статей 22 і 26, розглядає заходи з надання допомоги Сторонам, які є країнами, що розвиваються, і Сторонам з перехідною економікою, на їхнє прохання, у виконанні ними своїх зобов'язань за цією Статтею.

4. Подання доповідей та обмін інформацією за цією Конвенцією здійснюються відповідно до національного законодавства в частині забезпечення конфіденційності й недоторканності приватного життя. Сторони, за взаємною згодою, забезпечують захист будь-якої конфіденційної інформації, якою вони обмінюються.

Стаття 22

Співробітництво в науково-технічній та юридичній галузях і надання відповідного досвіду

1. Сторони співробітничать безпосередньо або через компетентні міжнародні органи з метою зміцнення свого потенціалу з виконання зобов'язань, що випливають з цієї Конвенції, з урахуванням потреб Сторін, які є країнами, що розвиваються, і Сторін з перехідною економікою. Метою такого співробітництва є сприяти передачі науково-технічного та юридичного досвіду й технології, за взаємною згодою, для розробки й зміцнення національних стратегій, планів і програм у галузі боротьби проти тютюну, спрямованих, зокрема, на:

(а) сприяння розробці, передачі та придбанню технологій, знань, навичок, потенціалу й досвіду, пов'язаних з боротьбою проти тютюну;

(б) надання науково-технічного, юридичного та іншого досвіду для створення й зміцнення національних стратегій, планів і програм у галузі боротьби проти тютюну, спрямованих на виконання Конвенції за допомогою, зокрема:

(1) надання допомоги, на відповідне прохання, у створенні міцної законодавчої основи, а також технічних програм, у тому числі програм з попередження початку вживання тютюну, сприяння припиненню його вживання та захисту від впливу тютюнового диму;

(2) надання, у відповідних випадках, допомоги особам, які зайняті в тютюновому секторі, у розробці належних економічно та юридично життєздатних альтернативних варіантів забезпечення засобів до існування економічно життєздатним чином; та

(3) надання, у відповідних випадках, допомоги особам, які займаються вирощуванням тютюну, у переведенні сільськогосподарського виробництва на альтернативні культури економічно життєздатним чином;

(c) підтримка відповідних програм підготовки або підвищення інформованості відповідного персоналу згідно зі Статтею 12;

(d) надання, у відповідних випадках, необхідних матеріалів, устаткування й матеріально-технічної підтримки для стратегій, планів і програм у галузі боротьби проти тютюну;

(e) визначення методів боротьби проти тютюну, у тому числі всебічне лікування нікотинової залежності; та

(f) сприяння, у відповідних випадках, науковим дослідженням з метою підвищення доступності всебічного лікування нікотинової залежності.

2. Конференція Сторін сприяє передачі науково-технічного та юридичного досвіду й технології та полегшує таку передачу за фінансової підтримки, що здійснюється відповідно до Статті 26.

ЧАСТИНА VIII

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАХОДИ ТА ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ

Стаття 23

Конференція Сторін

1. Цим засновується Конференція Сторін. Перша сесія Конференції скликається Всесвітньою організацією охорони здоров'я не пізніше, ніж через один рік після набуття чинності цією Конвенцією. Конференція на своїй першій сесії визначить місце й час проведення наступних чергових сесій.

2. Позачергові сесії Конференції Сторін проводяться в такі інші терміни, які Конференція вважає необхідними, або на письмову вимогу будь-якої Сторони, за умови, що протягом шести місяців з моменту передачі їм Секретаріатом Конвенції інформації про цю вимогу вона буде підтримана принаймні однією третиною Сторін.

3. Конференція Сторін на своїй першій сесії приймає консенсусом свої Правила процедури.

4. Конференція Сторін приймає консенсусом свої фінансові правила, а також правила, що регламентують фінансування будь-яких допоміжних органів, які вона може створити, а також фінансові положення, що регламентують функціонування Секретаріату. На кожній черговій сесії вона затверджує бюджет на фінансовий період до наступної чергової сесії.

5. Конференція Сторін регулярно розглядає стан виконання цієї Конвенції та приймає рішення, необхідні для сприяння їй

ефективному виконанню, і може приймати протоколи, додатки й зміни до Конвенції згідно зі Статтями 28, 29 і 33. З цією метою вона:

(a) сприяє обміну інформацією та полегшує його згідно зі Статтями 20 і 21;

(b) сприяє та направляє розробку та періодичне вдосконалювання порівнянних методологій наукових досліджень і збору даних на додаток до передбачених в Статті 20, що стосуються виконання цієї Конвенції;

(c) сприяє, у відповідних випадках, розробці, реалізації та оцінці стратегій, планів і програм, а також політики, законодавства й інших заходів;

(d) розглядає доповіді, подані Сторонами відповідно до Статті 21 цієї Конвенції, і затверджує регулярні доповіді про виконання Конвенції;

(e) сприяє мобілізації фінансових ресурсів для виконання цієї Конвенції відповідно до Статті 26;

(f) засновує такі допоміжні органи, які необхідні для досягнення мети цієї Конвенції;

(g) звертається, у відповідних випадках, з проханням про надання послуг і співробітництво, а також про надання інформації компетентними й відповідними організаціями та органами системи Організації Об'єднаних Націй та іншими міжнародними й регіональними міжурядовими організаціями та неурядовими організаціями й органами як засіб зміцнення роботи з виконання Конвенції; та

(h) розглядає, у відповідних випадках, інші дії для досягнення мети цієї Конвенції в контексті досвіду, накопиченого в процесі її виконання.

6. Конференція Сторін встановлює критерії участі спостерігачів у її роботі.

Стаття 24

Секретаріат

1. Конференція Сторін призначає постійний секретаріат і забезпечує умови його функціонування. Конференція Сторін прагне зробити це на своїй першій сесії.

2. До моменту призначення й заснування постійного секретаріату функції секретаріату, відповідно до цієї Конвенції, забезпечує Всесвітня організація охорони здоров'я.

3. Функціями Секретаріату є:

(a) організація сесій Конференції Сторін і будь-яких допоміжних органів, забезпечення їх необхідними послугами;

(b) передача доповідей, отриманих ним відповідно до цієї Конвенції;

(c) надання допомоги Сторонам, особливо Сторонам, які є країнами, що розвиваються, і Сторонам з перехідною економікою, на їхнє прохання, у зборі й передачі інформації, необхідної відповідно до положень цієї Конвенції;

(d) підготовка доповідей про свою діяльність, відповідно до Конвенції під керівництвом Конференції Сторін, і їхнє подання Конференції Сторін;

(e) забезпечення, під керівництвом Конференції Сторін, необхідної координації з компетентними міжнародними й регіональними міжурядовими організаціями та іншими органами;

(f) укладення, під керівництвом Конференції Сторін, таких адміністративних або контрактних угод, які можуть знадобитися для ефективного виконання його функцій; і

(g) виконання інших функцій Секретаріату, зазначених у Конвенції та у будь-якому з її протоколів, а також функцій, що можуть бути визначені Конференцією Сторін.

Стаття 25

Відносини між Конференцією Сторін і міжурядовими організаціями

Для забезпечення технічного й фінансового співробітництва в досягненні мети цієї Конвенції Конференція Сторін може звертатися з проханням про співробітництво до компетентних міжнародних і регіональних міжурядових організацій, в тому числі фінансових закладів і закладів, що займаються питаннями розвитку.

Стаття 26

Фінансові ресурси

1. Сторони визнають важливу роль, яку відіграють фінансові ресурси в досягненні мети цієї Конвенції.

2. Кожна Сторона забезпечує фінансову підтримку стосовно своєї національної діяльності, спрямованої на досягнення мети цієї

Конвенції, відповідно до своїх національних планів, пріоритетів і програм.

3. Сторони сприяють, у відповідних випадках, використанню двосторонніх, регіональних, субрегіональних та інших багатосторонніх каналів для забезпечення фінансування розробки й зміцнення багатосекторальних всебічних програм боротьби проти тютюну Сторін, які є країнами, що розвиваються, і Сторін з перехідною економікою. Відповідно, у контексті стратегій сталого розвитку, які розробляються на національному рівні, варто розглядати й підтримувати економічно життєздатні альтернативи виробництву тютюну, в тому числі диверсифікацію культур.

4. Сторони, представлені у відповідних регіональних та міжнародних міжурядових організаціях, а також фінансових установах і установах, що займаються питаннями розвитку, заохочують забезпечення цими організаціями й установами фінансової підтримки Сторонам, які є країнами, що розвиваються, і Сторонам з перехідною економікою, з метою надання їм допомоги в дотриманні ними своїх зобов'язань за цією Конвенцією без обмеження прав участі в цих організаціях.

5. Сторони погоджуються з тим, що:

(а) для надання Сторонам допомоги в дотриманні ними своїх зобов'язань за цією Конвенцією варто мобілізувати й використовувати на благо всіх Сторін, особливо країн, що розвиваються, і країн з перехідною економікою, усі відповідні потенційні й існуючі ресурси - фінансові, технічні та інші, як державні, так і приватні, які є доступними для заходів з боротьби проти тютюну.

(b) Секретаріат консультує Сторони, які є країнами, що розвиваються, і Сторони з перехідною економікою, на їхнє прохання, про наявні джерела фінансування для полегшення дотримання ними своїх зобов'язань за цією Конвенцією.

(c) Конференція Сторін на своїй першій сесії здійснить огляд існуючих та потенційних джерел і механізмів допомоги на основі дослідження, проведеного Секретаріатом, а також іншої інформації, та визначить їхню відповідність.

(d) результати цього огляду будуть враховані Конференцією Сторін під час визначення необхідності зміцнення існуючих механізмів або створення добровільного глобального фонду або інших відповідних фінансових механізмів для направлення, за необхідності, додаткових фінансових ресурсів Сторонам, які є країнами, що розвиваються, і Сторонам з перехідною економікою для надання їм допомоги в досягненні мети цієї Конвенції.

ЧАСТИНА ІХ

ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 27

Вирішення спорів

1. У разі виникнення спору між двома чи більше Сторонами стосовно тлумачення або застосування цієї Конвенції відповідні Сторони намагаються вирішити спір дипломатичними каналами шляхом переговорів чи будь-яких інших мирних засобів на їхній вибір, в тому числі добрих послуг, посередництва чи примирення. У разі неможливості дійти згоди за допомогою добрих послуг, посередництва чи примирення сторони спору не звільняються від обов'язку продовжити пошук його вирішення.

2. Під час ратифікації, прийняття, затвердження чи офіційного схвалення цієї Конвенції або приєднання до неї чи будь-коли після цього держава або регіональна організація економічної інтеграції може письмово заявити Депозитарію, що стосовно спору, який не може бути вирішений відповідно до пункту 1 цієї Статті, вони згодні, у порядку примусового заходу, на проведення спеціального арбітражу, відповідно до процедур, що підлягають прийняттю Конференцією Сторін на основі консенсусу.

3. Положення цієї Статті застосовуються до будь-якого протоколу стосовно спору між сторонами цього протоколу, якщо в ньому не передбачене інше.

ЧАСТИНА Х

ПОДАЛЬШЕ РОЗРОБЛЕННЯ КОНВЕНЦІЇ

Стаття 28

Зміни до Конвенції

1. Будь-яка Сторона може пропонувати внесення змін до цієї Конвенції. Такі зміни будуть розглядатися Конференцією Сторін.

2. Зміни до Конвенції приймаються Конференцією Сторін. Текст будь-якої запропонованої зміни до Конвенції передається Сторонам Секретаріатом не пізніше ніж за шість місяців до сесії, на якій вона пропонується для прийняття. Секретаріат також передає текст запропонованих змін Сторонам, які підписали Конвенцію, і для інформації - Депозитарію.

3. Сторони докладують усіх зусиль для досягнення згоди щодо будь-якої запропонованої зміни до цієї Конвенції на основі консенсусу. Якщо всі зусилля стосовно досягнення консенсусу

вичерпані, а згода не досягнута, то як останній захід зміна приймається більшістю в три чверті голосів Сторін, які присутні на засіданні та які беруть участь у голосуванні. Для цілей цієї статті під Сторонами, які присутні на засіданні та які беруть участь у голосуванні, розуміють Сторони, які присутні на засіданні та які голосують "за" або "проти". Будь-яка прийнята зміна передається Секретаріатом Депозитарію, який розсилає її всім Сторонам для прийняття.

4. Документи про прийняття зміни здаються на зберігання Депозитарію. Зміна, прийнята відповідно до пункту 3 цієї Статті, набуває чинності для тих Сторін, які її прийняли, на дев'яностий день з дати отримання Депозитарієм документа про ухвалення принаймні двома третинами Сторін цієї Конвенції.

5. Зміна набуває чинності для будь-якої іншої Сторони на дев'яностий день після дати передачі цієї Стороною на зберігання Депозитарію свого документа про прийняття згаданої зміни.

Стаття 29

Ухвалення додатків до Конвенції та внесення до них змін

1. Прийняття до цієї Конвенції та зміни до них пропонуються, приймаються та набувають чинності відповідно до процедури, встановленої в Статті 28.

2. Додатки до цієї Конвенції становлять її невід'ємну частину, і, якщо прямо не передбачене інше, посилання на Конвенцію є одночасно посиланням на будь-які додатки до неї.

3. Додатки обмежуються списками, формами та будь-яким іншим описовим матеріалом, що стосується процедурних, наукових, технічних або адміністративних питань.

ЧАСТИНА XI

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 30

Застереження

Жодні застереження до цієї Конвенції не допускаються.

Стаття 31

Вихід

1. Будь-коли після закінчення двох років з дати набуття чинності цієї Конвенцією для будь-якої Сторони ця Сторона може вийти з Конвенції, надіславши письмове повідомлення Депозитарію.

2. Будь-який такий вихід набуває чинності після закінчення одного року з дня отримання Депозитарієм повідомлення про вихід або в таку більш пізню дату, яка може бути зазначена в повідомленні про вихід.

3. Будь-яка Сторона, яка виходить з цієї Конвенції, вважається також такою, що вийшла з будь-якого протоколу, Стороною якого вона є.

Стаття 32

Право голосу

1. Кожна Сторона цієї Конвенції має один голос, за винятком випадку, передбаченого в пункті 2 цієї Статті.

2. Регіональні організації економічної інтеграції з питань, що належать до їхньої компетенції, використовують своє право голосу, маючи в розпорядженні кількість голосів, рівну кількості їхніх держав-членів, які є Сторонами цієї Конвенції. Така організація не використовує своє право голосу, якщо будь-яка з її держав-членів використовує своє право, і навпаки.

Стаття 33

Протоколи

1. Будь-яка Сторона може пропонувати протоколи. Такі пропозиції розглядаються Конференцією Сторін.

2. Конференція Сторін може приймати протоколи до Конвенції. Під час прийняття цих протоколів докладають усіх зусиль для досягнення консенсусу. Якщо всі зусилля стосовно досягнення консенсусу вичерпані, а згоди не досягнуто, то як останній захід протокол приймається більшістю в три чверті голосів Сторін, які присутні на засіданні та які беруть участь у голосуванні. Для цілей цієї статті під Сторонами, які присутні на засіданні та які беруть участь у голосуванні, розуміють Сторони, які присутні на засіданні та які голосують "за" або "проти".

3. Текст будь-якого запропонованого протоколу передається Сторонам Секретаріатом не пізніше ніж за шість місяців до сесії, на якій пропонується його прийняття.

4. Сторонами протоколу можуть бути тільки Сторони цієї Конвенції.

5. Будь-який протокол до цієї Конвенції є обов'язковим тільки для сторін відповідного протоколу. Рішення з питань, що стосуються винятково якого-небудь протоколу, ухвалюються лише Сторонами цього протоколу.

6. Умови набуття чинності будь-яким протоколом встановлюються цим протоколом.

Стаття 34

Підписання

Ця Конвенція відкрита для підписання всіма державами-членами Всесвітньої організації охорони здоров'я та будь-якими державами, які не є членами Всесвітньої організації охорони здоров'я, але які є членами Організації Об'єднаних Націй, і регіональними організаціями економічної інтеграції в штаб-квартирі Всесвітньої організації охорони здоров'я в Женеві з 16 червня 2003 року до 22 червня 2003 року, а згодом у штаб-квартирі Організації Об'єднаних Націй в Нью-Йорку з 30 червня 2003 року до 29 червня 2004 року.

Стаття 35

Ратифікація, прийняття, затвердження, офіційне схвалення або приєднання

1. Ця Конвенція підлягає ратифікації, прийняттю, затвердженню або приєднанню державами, а також офіційному схваленню або приєднанню регіональними організаціями економічної інтеграції. Вона відкривається для приєднання наступного дня після дати, на яку Конвенція закривається для підписання. Документи про ратифікацію, прийняття, затвердження, офіційне схвалення або приєднання здаються на зберігання Депозитарію.

2. Будь-яка регіональна організація економічної інтеграції, яка стає Стороною цієї Конвенції, у тих випадках, коли жодна з її держав-членів не є Стороною, несе всі зобов'язання за Конвенцією. У випадку, коли одна чи більше держав-членів таких організацій є Сторонами Конвенції, ця організація та її держави-члени ухвалюють рішення стосовно їхніх відповідних обов'язків із виконання своїх зобов'язань за Конвенцією. У таких випадках організація та держави-члени не можуть паралельно здійснювати права, що впливають з Конвенції.

3. У своїх документах про офіційне схвалення або у своїх документах про приєднання регіональні організації економічної інтеграції заявляють про межі своєї компетенції з питань, що регулюються цією Конвенцією. Ці організації також інформують Депозитарій, який, у свою чергу, інформує Сторони, про будь-яку істотну зміну в межах їхньої компетенції.

Стаття 36

Набуття чинності

1. Ця Конвенція набуває чинності на дев'яностий день з дати здачі на зберігання Депозитарію сорокового документа про ратифікацію, ухвалення, затвердження, офіційне ухвалення або приєднання.

2. Для кожної держави, яка ратифікує, приймає або затверджує цю Конвенцію чи приєднується до неї після виконання умов, викладених у пункті 1 цієї Статті про набуття чинності, Конвенція набуває чинності на дев'яностий день після дати здачі нею на зберігання документа про ратифікацію, прийняття, затвердження чи приєднання.

3. Для кожної регіональної організації економічної інтеграції, яка здає на зберігання документ про офіційне схвалення або документ про приєднання після виконання умов, викладених у пункті 1 цієї статті про набуття чинності, ця Конвенція набуває чинності на дев'яностий день після дати здачі нею документа про офіційне схвалення або приєднання.

4. Для цілей цієї Статті будь-який документ, зданий на зберігання регіональною організацією економічної інтеграції, не вважається додатковим до документів, зданих на зберігання державами-членами цієї організації.

Стаття 37

Депозитарій

Депозитарієм цієї Конвенції та змін до неї, а також протоколів і додатків, прийнятих відповідно до Статей 28, 29 і 33, є Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй.

Стаття 38

Автентичні тексти

Оригінал цієї Конвенції, тексти якої англійською, арабською, іспанською, китайською, російською і французькою мовами є рівно автентичними, здається на зберігання Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй.

НА ПОСВІДЧЕННЯ ЧОГО нижчепідписані, належним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

ЗАТВЕРДЖЕНО В ЖЕНЕВІ 21 травня 2003 року.